

EU-Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik

Benjamin Overvad (benov@sdfi.dk) og
Peter H. Pedersen (pehpe@kefm.dk).

06.03.2023

Høringsvar: Europa-Kommissionens forslag om Gigabit Infra- structure Act

Den 24. februar 2023 har Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet udsendt Europa-Kommissionens forslag om Gigabit Infrastructure Act i høring med henblik på udarbejdelse af et grund- og nærhedsnotat til Folketinget om forslaget. Teleindustrien (TI) takker for muligheden for at bidrage til høringen.

TI støtter generelt, at rammerne og vilkårene for etablering af net med meget høj kapacitet (VHCN - Very High Capacity Networks) forbedres, og TI finder, at forslaget fra Kommissionen indeholder mange elementer, som på afgørende måde vil forbedre rammerne og vilkårene.

Specifikke bemærkninger

Forordning versus direktiv

TI bemærker, at forslaget til retsakt regulerer meget bredt og favner på tværs af flere myndigheders regler, procedurer og kompetencer. Der er således tale om en meget kompleks EU-regulering, hvor der kan være risiko for konflikt med tilgrænsende nationale regler - eller værre, at der kan opstå tvivl om, hvor grænsen går for EU-reguleringen, og hvor grænsen går for den nationale regulering.

Det er afgørende for teleselskaberne, at reguleringen er forudsigelig, klar og entydig, idet telebranchen foretager investeringer på cirka 10 mia. kr. om året.

Med anvendelse af en forordning er der begrænset mulighed for at indføre supplerende national regulering, idet supplerende regulering skal begrænses til alene at omfatte udspecificering af udvalgte af bestemmelserne indenfor forordningens rammer. Endvidere skal medlemsstaterne ophæve eksisterende regler på en række områder om-

fattet af forordningen, ligesom der ikke må indføres nye regler på disse områder.

2

For at minimere risiko for konflikter og uoverensstemmelser med eksisterende dansk lovgivning skal TI opfordre til, at der hurtigst muligt iværksættes en grundig analyse af, hvilke danske regler, som kan bibeholdes, hvilke som skal ophæves, og hvilke som skal tilpasses.

TI finder, at fordelene ved anvendelse af en forordning er, at reglerne vil kunne træde umiddelbart i kraft, og at branchen således ikke – som ved et direktiv – skal afvente en yderligere national implementering og dermed en forsinkelse på 24-36 måneder.

Det er dog ikke afgørende for TI, om der anvendes en forordning eller et direktiv til fastsættelse af EU-reglerne på området.

Det afgørende er, at grundprincipperne i retsakten forfølges loyalt, og at der sikres en anvendelse i Danmark, hvor målsætningerne om en mere effektiv og hurtigere udrulning af net med meget høj kapacitet, og at dette kan ske med lavere omkostninger, indfries. I den forbindelse kan nævnes behovet for håndfaste servicemål for sagsbehandlingstiden for ansøgninger om tilladelser, hvor en lang sagsbehandlingstid er en konkret barriere for en hurtig og omkostningseffektiv etablering af net med meget høj kapacitet.

Anvendelsesområde og definitioner (artikel 1 og 2)

TI støtter, at anvendelsesområdet ændres til at omfatte net med meget høj kapacitet, som fastlagt i Kodeks (direktiv 2018/1972), artikel 2.2, hvorved anvendelsesområdet omfatter såvel fibernet og som trådløse teknologier, herunder maste- og antennepositioner (basisstationer), som forsynes med fiber samt teknologier med tilsvarende netpræstation, som der kan opnås med en optisk fiberforbindelse frem til leveringsstedet.

TI støtter også, at definitionen af "operatør" opdateres og tilpasses kodeks, så den også omfatter virksomheder, der udbyder tilhørende faciliteter, uden dog selv at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det svarer til markedsudviklingen, hvor f.eks. selvstændige selskaber etablerer og udbyder master og masteplaceringer uden selv af udbyde net eller tjenester.

Tilsvarende er det meget positivt, at "fysisk infrastruktur" i artikel 2.2. udvides til også at omfatte bygninger eller adgangsveje til bygninger, som ikke er en del af et netværk, samt "vejudstyr" såsom lygtepæle, vejskilte, trafiklys, trafiktavler, bus- og sporvognsstoppesteder samt metrostationer. Det vil forbedre mulighederne for fællesudnyttelse og vil hjælpe til at fastsætte klare og rimelige adgangsbetingelser.

Adgang til eksisterende fysisk infrastruktur (artikel 3)

TI finder det meget positivt, at adgangsrettighederne for operatører udvides til også at omfatte fysisk infrastruktur, som ikke udgør en del

af et netværk, når det er ejet eller kontrolleret af det offentlige (dvs. stat, region eller kommune). Det betyder, at der etableres pligt til at give adgang til det offentliges bygninger til fx teknik og kabler samt adgang til tage og facader til opsætning af antenner, som led i etablering af net med meget høj kapacitet.

Endvidere bemærkes det, at lejebetaling for adgangen til det offentliges bygninger – tilsvarende som det gælder for operatører - alene skal afspejle omkostningsdækning (cost recovery).

Mellem branchens aktører har det længe været etableret praksis, at adgangsbetalingen alene skal svare til dækning af en rimelig andel af de afholdte omkostninger, fx ved adgang til andre operatørers master og anden passiv fysisk infrastruktur. Det er glædeligt, at et tilsvarende princip kommer til at gælde for adgang til det offentliges bygninger, fx for placering af udstyr og centraler for fibernet, men også for etablering af basisstationer samt antenner i og på bygninger.

Imidlertid skal det bemærkes, at bestemmelserne som foreslået i artikel 3 næppe vil ændre afgørende på det faktum, at der ikke er en levedygtig business-case i at etablere overkapacitet i form af tomrør med henblik på tredjeparts fremtidige anvendelse.

Tomrør anlægges primært ud fra forventningerne til egen fremtidige anvendelse af kapaciteten. Usikkerheden om tredjeparts forventede fremtidige anvendelse af kapaciteten er for stor til, at ekstraomkostningerne er rentable, og omvendt er risikoen og usikkerheden ved at anvende tredjeparts tomrør for stor – fx i forhold til ansvarsforhold, forsikring mv. Konklusionen er derfor, at tomrør etableret med sigte på tredjeparts fremtidige anvendelse oftest ikke bringes i anvendelse, og investeringen derfor typisk er spildt, medmindre den anvendes af operatøren selv. En væsentlig del af sigtet med artikel 3 vil derfor næppe blive indfriet.

Gennemsigtighed angående fysisk infrastruktur (artikel 4)

TI skal bemærke, at fristerne for udlevering af information om den fysiske infrastruktur i den nye bestemmelse fortsat er meget langt fra virkeligheden i en dansk kontekst, hvor de fleste oplysninger allerede er digitaliserede og stilles til rådighed umiddelbart.

TI bemærker, at det af bekendtgørelsen om ledningsejerregisteret fremgår, at de ledningsejere, som har fået tilladelse/dispensation fra Ledningsejerregisteret efter bekendtgørelsens § 2, har en forlænget frist for udlevering af ledningsoplysninger på op til fem hverdage efter forespørgslen er modtaget.

En frist for adgang til information på 15 dage, som foreslået i forordningen (mod 2 mdr. i direktivet i dag), vil i praksis være en alt for lang frist i en dansk kontekst. En frist på 15 dage vil medføre en helt unødvendig barriere og konkret være en administrativ forlængelse af, hvornår gravearbejde kan igangsættes, da graveaktører reelt må afvente graveoplysninger i op til 15 dage fra forespørgslen om oplys-

ninger er indgivet. En frist på 15 dage vil i praksis være helt uanvendeligt i Danmark.

4

Koordinering af anlægsarbejder (artikel 5)

TI finder, at koordineringsforpligtelsen i udkastet til forordningen er uklar i forhold til anlægsarbejder.

Det fremgår, at alle operatører skal have ret til at forhandle koordinering af anlægsarbejdet, men det er uklart, om dette også gælder fx kommunernes vejarbejder, når der skiftes asfaltslidlag, brosten eller fliser på fortove. I dag er anlægsarbejder i en dybde på under 15 cm. undtaget fra koordineringsforpligtelsen i Danmark. Det har den uheldige konsekvens, at der oftest ikke foretages koordination mellem det kommunale vejarbejde og etableringen af fibernet, hvilke både er til hindring af en omkostningseffektiv etablering af fibernet og til gene for borgerne og andre brugere af veje, fortove og cykelstier.

Det skal også bemærkes, at der er tilfælde, hvor der i forbindelse med udstykninger og byggemodning, hvor der skal etableres veje, fortove og cykelstier, ikke foretages koordinering i forhold til etablering af hverken fibernet eller fysisk infrastruktur til sikring af mobil-dækning.

TI skal opfordre til, at dette spørgsmål afklares, samt at det fulde potentiale for koordinering af anlægsarbejder udnyttes.

Gennemsigtighed vedrørende planlagte arbejder (artikel 6)

TI bemærker til sin store forundring, at det i forordningen foreslås, at netværksoperatører via den centrale dokumentationstjeneste (single information point) skal offentliggøre informationer om planlagte anlægsarbejder (placering og type, omfattede netværkselementer, start- og slutdato, varighed af arbejdet, tidspunkt for indlevering af ansøgning og kontaktoplysninger) hurtigst muligt og ikke senere end 3 måneder før tidspunktet for første ansøgning af tilladelse.

Et krav om indlevering af sådanne oplysninger 3 måneder før der indgives ansøgning om tilladelse, kan måske lade sig gøre i forhold til ansøgning om etablering af antennemaster, som typisk tager lang tids forberedelse.

I forhold til etablering af fibernet vil et krav om offentliggørelse af projektoplysninger 3 måneder før ansøgningstidspunktet være helt uacceptabelt, og det vil medføre en helt urimelig forsinkelse og komplikation af gravearbejderne. I praksis bliver fiberudrulninger ansøgt og tilrettelagt som delprojekter, hvor de næste faser planlægges og tilpasses løbende. Behandlingen af graveansøgningerne bør i princippet kunne håndteres på få dage, og et krav om 3 måneders forudgående offentliggørelse af projekthinformationer er helt ude af trit med virkeligheden.

TI skal foreslå, at mindre gravearbejder (som fx omfattet af efteranmeldelsesordningen) samt kortere længdegravninger undtages fra

kravet om forudgående offentliggørelse – særligt i lyset af, at potentialet for samgravning i praksis er begrænset. For de resterende gravearbejder bør fristen nedsættes til 2 uger.

Det skal bemærkes, at såfremt en frist på en eller flere måneder opretholdes i forslaget til forordningen, så vil det også have den meget negative konsekvens, at de danske husstande og virksomheder vil skulle vente helt unødvendigt længe på at kunne blive tilsluttet fiber-net – herunder også fibernet, som allerede ligger i vejen eller tæt på adressen. Det er næppe intentionen med forordningen!

TI finder ikke, at én fælles tidsfrist for alle typer af anlægsarbejder – uanset kompleksitet og tidsmæssige udstrækning – er anvendelig.

Procedurer for udstedelse af tilladelser (artikel 7)

TI bemærker med tilfredshed, at det i forslaget til forordningen fremgår, at de kompetente myndigheder ikke uden grund må begrænse, hindre eller gøre det økonomisk mindre attraktivt at anlægge infrastruktur til net med meget høj kapacitet (VHCN), samt at medlemsstaterne skal sikre konsistens anvendelse af reglerne på deres territorium – og dvs. også i de enkelte kommuner.

TI bemærker også, at der i forordningen fastsættes en 4 måneders frist for myndighedernes sagsbehandling, således at der enten skal udstedes en tilladelse eller gives et afslag, såfremt der foreligger en fuldstændig ansøgning. Det foreslås også, at de relevante myndigheder indenfor 15 dage skal tage stilling til, om en ansøgning er fuldstændig og tilkendegive, hvilke mangler der eventuelt er. TI bemærker, at hvis der ikke er modtaget svar fra den kompetente myndighed efter 4 måneder, så skal ansøgningen betragtes som imødekommet.

Forslagene er i sin natur meget vidtgående, og de bagvedliggende ideer og principper er gode og fornuftige. Imidlertid vil forslagene have meget forskellig effekt afhængig af, om de anvendes i forhold til etablering af antennemaster, hvor sagsbehandlingstiden i øjeblikket i gennemsnit er på over 365 dage, eller på graveområdet, hvor sagsbehandlingstiden ikke bør være længere end nogle dage.

TI finder ikke, at én fælles tidsfrist for alle typer af anlægsarbejder – uanset kompleksitet og tidsmæssige udstrækning – er anvendelig. På baggrund af den store forskel i kompleksiteten i ansøgningerne bør der fx differentieres mellem gravetilladelser til fiberudrulning på den ene side og tilladelse til etablering af nye master (og ikke kun VHCN) på den anden side. En frist på 4 måneder for masteansøgninger vil med stor sikkerhed indfri forordningens overordnede formål i forhold til hurtigere udbygning og etablering af mastepositioner. Differentierede mål og frister for sagsbehandling vil også give større mulighed for at kunne tilpasse og planlægge udbygningen samt koordineringen med andre anlægsarbejder.

Det bagvedliggende ønske om en hurtig og smidig sagsbehandling og tilladelsesproces kan TI således fuldt og helhjertet tilslutte sig.

Bygningsintern fysisk infrastruktur og fiberkabling (artikel 8)

TI støtter fuldt ud, at der i medlemsstaterne fastlægges relevante standarder og tekniske specifikationer for bygningsintern fysisk infrastruktur og fiberkabling. Det er et arbejde, som TI meget gerne deltager i og stiller sig til rådighed for.

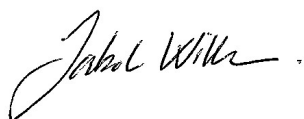
Ti støtter også, at der etableres en "fiber-klar" mærkningsordning for bygninger. Det vil både fremme en hurtig udrulning og være mere omkostningseffektivt, hvis nybyggeri og byggeri efter større renoveringsarbejder er udstyret med fx føringsrør, som er egnet til fibertræk. TI stiller sig imidlertid tvivlende overfor, at disse føringsrør skal være født med et fiberkabel i de tilfælde, hvor dette kabel blot er et dødt kabel uden tilslutning til et aktivt fibernet.

Tvistbilæggelse (artikel 11)

Da der er tale om et forslag til regulering, som er meget kompleks, bredtfaavnende og går på tværs af flere nationale myndigheders regler, procedurer og kompetencer, er det helt afgørende, at der fastlægges en tvistbilæggelsesprocedure, som klart, hurtigt og effektivt kan fastlægge en retspraksis, fortolkning af og forudsigelighed om reglernes anvendelse, således at de mange gode intentioner og målsætninger i forslaget også kommer til at leve og have effekt på udrulningen af fremtidens digitale infrastruktur i Danmark og i resten af EU.

TI takker for muligheden til at kunne bidrage til processen og uddyber naturligvis meget gerne bemærkningerne.

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør